

истраживања Филозофског факултета у Београду у лето 2007. Упоређивање података из ове и претходне анкете 2003. указује да су се чланови синдиката 2003. чешће противили приватизацији јавних предузећа од испитаника који нису чланови синдиката, док се 2007. ситуација преокренула.

Налаз из анкете 2007. према којем је опао просечни проценат потпуних противника приватизације неких јавних предузећа, нарочито међу испитаницима активним члановима синдиката, наводи на закључак да су неолиберални заговорници приватизације у влади почели да остварују свој циљ. Проценат потпуних противника приватизације јавних предузећа, међутим, остао је и даље изнад 50 одсто.

Познати заговорници неолибералне политике попут бившег министра за приватизацију и сувласника консултантске ревизорске фирме која је била укључена у спорне продаје Сартида и „Књаз Милоша“, и даље заступају елитистичко уверење да спадају у одабрану мањину политичара који знају боље од већине грађана шта је добро за њих и да је њихова одговорност управо да покушају да наметну већини оно што препознају као „будуће вредности“.

У околностима заоштравања кризе и неокензијанских мера подржављења финансијских институција и индустријских корпорација у центрима светског капиталистичког система не би ли требало и у Србији макар зауставити даље спровођење неолибералног концепта принудне и убрзане приватизације који је претворио Србију у презадужено полуколонијално тржиште за увозну робу готово затрпте властите индустријске производње и разбаштињеног, обесправљеног, осиромашеног и незапосленог становништва. ¶

**Професор социологије на
Филозофском факултету у Београду*